

[Taanquist]

kendelsen, forslagsstillerne betvivler. Man henviser derimod til regeringens tilsagn om, at der ikke vil blive givet tilladelse til atom-anlæg, før 1976-loven er trådt i kraft, men der er da afgørende forskel på et a-kraftværk og det forsøgsanlæg, denne sag drejer sig om. Regeringens tilsagn i forbindelse med 1976-lovens behandling i folketinget gik på, at indførelse af kernekraft i Danmark, dvs. bygning af a-kraftværker, og hvad der hører til sådanne værker, ikke skal ske, før 1976-loven er trådt i kraft.

Uranpilotanlægget kan bestemt ikke sidestilles med et a-kraftværk, og det er derfor at skyde langt ved siden af, når forslagsstillerne henviser til regeringstilsagnet.

Arne Christiansen (V):

Venstre kan tilslutte sig ministerens redegørelse for baggrunden for den anvendte beslutningsprocedure. Jeg har noteret mig ministerens afsluttende bemærkninger om de unødige forsinkelser, en ændret procedure vil medføre for projektet, som jo allerede er godkendt. Måske er det netop det skjulte formål med dette forslag at tilstræbe en sådan forsinkelse. Så vidt jeg har forstået, anfægtes det juridiske grundlag jo ikke af forslagsstillerne.

Trods forslagets efter min opfattelse overflødighed undgår vi vel næppe et udvalgsarbejde, og i så fald må efter min opfattelse det energipolitiske udvalg være det rette forum.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det konservative folkeparti tager de oplysninger til efterretning, der er fremkommet om uranpilotanlægget på Risø, såvel i henseende til beskaffenhed som det juridiske grundlag for den meddelte tilladelse efter 1962-loven.

Det er jo nu blevet så moderne at tale om, at man trækker noget ned over hovedet på folk, eller også taler man om, at man lister noget ind ad bagdøren. Det forekommer mig, at SF med dette forslag vil liste en forsinkelse af et værdifuldt forskningsprojekt ind ad bagdøren, og vi vil derfor gå imod dette beslutningsforslag.

Arentoft (FP):

Intentionerne i dette forslag er måske ikke sådan lige til at gennemskue, men jeg tror bl. a., at en af intentionerne kan være at få rejst en atomkraftdebat igen på dette grundlag.

Vi er sådan set generelt imod ministerbemyndigelser og den slags ting, og vi foretrækker, at det er folketinget, der træffer de store afgørelser. Det fremgår også af det citat, der er bragt i bemærkningerne af hr. Kjærulff-Schmidt fra fremskridtspartiet ved andenbehandlingen i 1976. Men der er jo ikke tale om nogen form for indførelse af a-kraft i Danmark med dette projekt, og derfor vil jeg næsten sige, at der er lidt hysteri med i det, når der i fremsættelsestalen står, at man ligesom vil luske noget ind ad bagdøren.

Men fremskridtspartiets holdning til hele dette projekt, uranpilotanlæg 2, er den, at vi ikke skal forske i dette i Danmark. Der foregår så megen forskning ude i verden på det område, og derfor skal vi lade dem, der er i gang med det allerede, fortsætte med det, og så kan folk fra Risø tage ud og følge, hvad der sker. Hele projektet går jo ud på at få konstateret, om der er tilstrækkelig meget uran i den malm, man bryder i Kvanefjeldet, om det er rentabelt, hvorledes man bedst får det udvundet osv. osv., og vi mener, at når man til sin tid er blevet enig om, at man skal bryde uran i Kvanefjeldet, og hvor det skal hen osv. osv., kan det udføres af de firmaer, der skal bryde uranen og bringe den videre derhen, hvor der kan fås den højeste pris for den.

Derfor mener vi altså ikke, at man skal udbygge Risø med dette pilotanlæg.

Vi ved jo, at socialdemokratiet prøver at forhale indførelse af atomkraft i dette land ved hele tiden at sige, at man skal have løst affaldsproblemerne og reaktorsikkerheden, og jeg synes faktisk, det er et meget stort ansvar, man påtager sig. Nu havde vi en debat i sidste uge omkring kulleleverancer fra Sydafrika, og hvis der også skal lukkes for dem på grund af et eller andet dekret, begynder situationen på energiområdet at blive kritisk. Det er et stort ansvar at påtage sig at stå om 10 år uden energikilder, uden a-kraftanlæg, og derfor vil jeg henlede opmærksomheden på, at det er på tide, man får truffet beslutninger på dette område, og de skal selvfølgelig ikke træffes af en minister, af et lille udvalg eller af dette folketing. Det skal vedta-